

ÉV VÉGI BESZÉLGETÉS PODHORSZKI ISTVÁNNAL, KÁPOLNÁSNYÉK POLGÁRMESTERÉVEL

Január hónap névadóját, Ianuszt a régi rómaiak a kezdetek és végek isteneként tisztelték. Egy fejen két arccal ábrázolták. Az egyikkel mindig hátra, a másikkal pedig előre nézett. December utolsó és az újév első napjaiban mi magunk is vissza-visszanézünk a mögöttünk maradó esztendőre, és terveket szövünk, elhatározásokat kovácsolunk a következőre.

Őn szokott újévi fogadalmat tenni?

Nem szoktam. Úgy gondolom ugyanis, amikor az ember ráébred, hogy addigi dolgain bármit változtatnia kell, akkor arra máris megérett az idő. Kár halogatnia valami jeles alkalomra. Különben sem fogadalmat kell rá tenni, hanem azonnali mód cselekedni. Az év végén persze én is mérlegelek: mi minden történt az előző advent óta, és az új évet, új lehetőségnek tekintve azt is megfontolom, miként lehetne jobba, még jobba tenni, mint az előző volt.

Amikor tavaly ilyenkor ezen töprengett, ilyennek képzelte az idei évet?

Nem gondoltam, hogy ennyi minden belefér majd, ennyi minden meg tud történni. Nem hittem, hogy még a tervbe vett fejlesztéseknél is többet tehetünk. Kápolnásnyék életében 2024 igen sikeres évnek bizonyult.

Mielőtt ennek részletezésére rátérne, engedjen meg egy közbevetőt, de szerintem fontos kérdést. Meddig szóltak a tervei, a választásokig, vagy az egész évre?

Egész évre! Amikor az ez évi költségvetést összeállítottuk, azt a képviselő-testület tagjaival teljes egyetértésben fogadtuk el. Sok más – magukat, illetve utódjaikat nehéz helyzetbe hozó – településvezetéssel szemben, nekünk eszünkbe sem jutott, hogy kampányköltségvetést fogadjunk el, vagy hogy az év első felében teljességgel kiköltekezzünk. Az nem lett volna tisztességes!

Emlékezzon vissza, hogy nálunk nem is történt semmilyen kampányrendezvény! Van felnőtt-gyerek játszóterünk, aminek átadóünnepsége sem volt. Egyszerűen használatba vehették a gyerekek, a családok mindenféle csinnadratta nélkül. Vagy nem sokkal a választást megelőzően ott volt a Gyermeknap, rengeteg gyerek, szülő-nagyszülő részvételével. Felvetődött, hogy az alkalmat felhasználhatnánk arra is, hogy bemutatjuk valamennyi képviselőjelöltet, vagy legalább azokat, akik megtisztelték a rendezvényt a jelenlétükkel. Aztán közös elhatározással letettünk erről. Beláttuk, nem lett volna szép.

Polgármester-jelölti kampányra nem is volt szükség, hiszen egyedüli jelölt volt...

Ahogy vesszük! Sokan mondták, hogy könnyű neked, mert nincs ellenfeled. Tény, hogy Kápolnásnyéken nem akadt senki, aki úgy gondolta volna, szükség lenne a váltásra, vagy akár le tudna győzni. Tíz év munkája igazolódott vissza. Mondhatnám azt is, hogy részemről hétköznapi munkaként végezve voltaképpen tízéves kampány előzte meg az idei választást. A képviselő-testület korábbi három kulcstagját is újraválasztották, de egy negyediket is említhetek: az előző ciklusban nyugállományba vonult, a sikerekben részes jegyzőasszonyunkat is. Esetükben is visszaigazolódott tehát, hogy a falu lakossága alapvetően elégedett volt az addigi munkánkkal.

Épp 2024 sikereinek felsorolására készült, amikor közbekérdeztem. Nem kíván-tam önbe folytatni a szót...

Nagyon jó, hogy közbekérdezett, örülök, hogy az iméntieket is elmondhattam... Annak azonban, hogy az idei év kapcsán is annyi mindenről tudok beszámolni, természetesen még inkább örülök. Annak például, hogy folytatni tudtuk településünk utcáinak, járdáinak felújítását. Az év elején elkészült Pettenden a Petőfi Sándor utcai járdafelújítás. A Mátyás király, a Bágyom és a Balassa utca is új burkolatot kapott, de sor került a Mikszáth utca folytatását képező útpálya stabilizálására is. A közvilágítási hálózatot is bővítettük a Vízmű és a Bágyom utcában. A pettendi faluház is jelentős változáson ment keresztül. Elvégeztük a külső és belső felújítást, az energetikai korszerűsítést, napelem-rendszert is telepítettünk. Új bútorzatot kapott a közösségi tér és a kerítést is megújítottuk.

Tavaly ilyenkor is beszélgettünk. Akkor említettem, hogy a Semmelweis téren egy olyan épületen dolgozunk, amely alkalmas lesz az önkormányzat irattárának áttárolására és a szerszámaink, szerszámgépeink biztonságos őrzésére. Azóta ez az épület is elkészült.

A papírbolt előtt egy közösségi fűszerkertet, egyedülálló magasságyást hoztunk létre, közepén egy kis pihenőhellyel. Került oda napernyő és új világítás is. A

nyár folyamán óvodánkban lecseréltük a beltéri ajtókat és felújítottuk a vizesblokkot is. A teljes kishasználtsággal működő bölcsődénkben sósobát alakítottunk ki, és a csoportszobákat klímaberendezésekkel láttuk el. Az év végére falunk szegényfoltját, a korábbi Finom Étkek leégett romjait is sikerült beépítéssel eltüntetni. Adventi díszvilágításunk és díszítésünk, amely az évek során idegenforgalmi látványossággá vált, idén is tovább bővült. Tavaly már Pettending is elértünk a fényfüzérékkel, idén – egyebek mellett – egy minden eddiginél nagyobb és bővebb betlehemes jelenettel gazdagodtunk. Az advent időszakában nemcsak a szomszéd településekről, de Székesfehérvárról és Budapestről is érkeznek látogatók.

Ahogyan a rendezvényekre is...

Valóban. A Mihály-nap fellépő sztáregyüttes vezetője – mivel meglepte a falunk lakosságához képest hatalmas tömeget, meg is kérte a közönséget, hogy tegye fel kezét, aki nem idevalósi. Annyi kéz emelkedett a magasba, amennyi egyértelművé tette, igaz az, amit már tavaly is megfogalmaztam. Ez a kétnapos rendezvényünk jóval több már egy hagyományos falunapnál, igazi térségi kulturális fesztivál lett. Büszkeséggel tölt el bennünket, hogy oly sok helyről érkeznek hozzánk valamennyi rendezvényünkre, de akadt ahol már-már vissza is éltek a vendégjoggal. (A Mikulás-napi ajándékosztást ezért is kellett idén valamelyest átalakítanunk.)

Lukács Ildikót és Monostori-Prohászka Ágnes művelődésszervezőket külön is ki kell emelnem, mivel oroslánrészüket volt abban, hogy nemcsak megtartottuk rendkívül magas színvonalú rendezvényeinket (húsvéti tojáskereső, sportos falukerülés, tökfesztivál, Szent Iván- és Márton-nap, gyermeknap, hogy a többiről már ne is szóljak), hanem

ezek sora még újabbakkal is bővült. A bolhapiac és termelői piac mellett a szabadtéri bemutatására is alkalmat teremtő Fröccsterasz is nagy siker volt. Nem hittem, hogy több mint háromezren keressük majd fel a rendezvényt, és hogy jóvoltából kulturált borfogyasztás mellett késő estig tartalmas beszélgetések folyhatnak a kápolnásnyékiek között. Pedig így lett!

Most már örök időre Kápolnásnyék nevével fonódik össze a Velencei-tó körül rendezett legelső karácsonyi vásár is. Öröm volt látni az egymással ölelkező családokat, az izgalomtól, élményektől és látványtól csillogó gyerekszemeket. Méltó módon emlékeztünk meg nemzeti ünnepeinkről, gyásznapijainkról is. Ezek a rendezvényeink mind roppant fontosak. Igazi közösségépítők.

Településünkéről a munkaképes lakosság túlnyomó többsége hajnalban-reggelente dolgozni indul és csak estefelé ér haza. Többször megfogalmaztam már: azt kell elérnünk, hogy ne legyünk egy a környék lakóival közül. Kápolnásnyéken ne csak lakjanak, hanem éljenek is az itteni emberek. Jó úton járunk felé. Természetesen meg kell említenem, hogy a mi erőfeszítéseinket – Kápolnásnyék megtartó erejét és vonzerejét – a Halász-kastély, a Liszt- és Vörösmarty-ház, a Csajághy Laura Szabadtéri Színpad, a Népfőiskola kulturális kínálata is erősíti, melyért L. Simon Lászlónak és csapatának is köszönettel tartozunk.

Ianusz – mint említettem –, előre is néz. Tegyük ezt mi is! Milyen tervvel vág bele a testület a következő évbe?

Az előbbiekből adódóan jövőre is megrendezzük – bővülő tartalommal – az összes közösségi programunkat. Elvégezzük az irattártól megszabadított egykori csapágybolt teljes belső felújítását. Erre azért van szükség, mert a jelenlegi bérelt helyiségből ide költöztetnénk át pénzügyi részlegünket. Az így megtakarított bérleti díj a költségvetés lehetőségeit bővíti majd.

Folytatódik a járdaépítési-felújítási program. Már egészen bizonyosak az Ercsi út sarkától a vasútállomásig tartó szakasz munkálatai, de szerencsés esetben más helyszíneken is megkezdődhet a munka. Két új gyalogátkelő kivitelezése van folyamatban a Vándor utcában és az Ady utcában, hogy biztonságosabbá váljon a gyalogos közlekedés. További kettő megvalósításának előkészületei is megtörténtek. Ezeket a Fő utcai játszótér és a katolikus templom, illetve az Arany János utca és az ABC között tervezzük kialakítani. Erősen gondolkodunk a Fő utcában rendszeres sebességtúllépések visszafogására

alkalmas forgalomtechnikai megoldások létesítésében is.

TAO-pénzek felhasználásával megtörténik a focipálya felújítása. A temetőnél saját költségvetési pénzekből újítjuk fel a kerítést és a bejárásokat. Ehhez már beszereztük a szükséges anyagokat, csak a kedvező tavaszi időjárásra várunk. Idén végetért egy rémálom, végre megtörtént az igazgatóváltás az iskolában. Az új, megbízott főigazgató-helyettessel máris nagyon jó a viszony, rég várt együttműködés alakult ki. Előrehaladott tárgyalásunk szerint a Gárdonyi utcai áldatlan állapot megszüntetésére az iskolához új bejárat alakítunk ki az Ibolya utca felől. A csatlakozás, térkövezés és az új kapu költségeit az önkormányzat vállalja.

Mit tart az év legnagyobb sikerének? Hozott-e kudarcot az esztendő?

A legnagyobb sikernek azt tartom, hogy Kápolnásnyék és benne Pettend a béke szigete maradt. Az önkormányzat működése régi és új összetételében továbbra is felhőtlen egyetértésben folyik. Acsarkodás, erőszak elkerült minket, falunk lakóit a jobbitól és segítőtől szándék jellemzi. Higgye el, ez az állapot, amelyért országsszerte sok település lakói és vezetői egyaránt irigyelhetnek minket. Kudarc? Az szerencsére nem volt... Hacsak az időjárás által okozott kellemetlenséget nem számítjuk. Sajnos idén ez okból maradt el a szüreti felvonulás, de több szabadtérre szánt rendezvényünket is tető alá, a művelődési házba parancsolta az eső. Megpróbáljuk a jövőben ezt is kivédeni. Egy olyan rendezvénysátor-rendszert szándékozunk vásárolni, amelynek segítségével a Vörösmarty parkban nagyobb eső esetén is megtarthatóak lennének a programjaink.

A média mostanában sorra ad hírt arról, hogy ez vagy az az önkormányzat a fizetőképessége határára sodródott, az elvonások, a megemelkedő rezsiköltségek, a megfogvatkozott bevételek, az eladósodás ellehetetlenítik a helyi gazdálkodást, fejlődést. 2025-öt a túlélés éveként tervezik. Debrecenben ötven százalékkal emelték a lakossági építményadót, Szentendrén megduplázták. Elképesztő számok. Hogy van az, hogy nálunk mintha nem jelentkeznének ilyen súlyos gondok?

Szerénytelenség nélkül mondom: jól, okosan és előrelátóan gazdálkodtunk, gazdálkodunk. Ha annak idején nem változtatjuk ledesre a közvilágítást, ha nem alakítunk ki minden önkormányzati épületen napelemes rendszereket, most évi százmillió forintnál magasabb (jövőre még nagyobb) költség terhelné a költségvetésünket. Az önkormányzati tulajdonú

ingatlanokat bérbeadás útján hasznosítjuk, így növeljük a saját bevételeink összegét. Folyamatosan mindenhol önkormányzatra cseréljük a bérbe vett helységeket. Pályázatok sokaságát írjuk. Idén például a Lakossági Vízfűtés- és Csatornaszolgáltatás támogatására tizennégy millió forint pályázati forrásban részesültünk, amely révén továbbra is sikerült kedvezményes díjakkal biztosítani a családok számára ezt a szolgáltatást. A szociális tűzifa támogatására benyújtott pályázatunk is sikeres volt. 93 erdei m³-re közel két és félmillió forintot nyertünk a rászorulókat megsegítésére. A helyi iparüzési adóból származó bevételeink ez évben is jelentősek, de reálértékük nem növekszik az infláció mértékével. A Versenyképes Járások Programja kidolgozása kapcsán ráadásul felmerült, hogy a helyben keletkezett iparüzési adó egy részét akár el is vonhatják a településektől. Erre is fel kell készülnünk, éppen erre és a megnövekedett fenntartási költségekre tekintettel -ugyan nem jó szívvel -, de kénytelenek voltunk mi is megemlíteni a hosszú évek óta változatlan összegű kommunális adót. Az évi ötezer (nagyjából havi négyszáz) forintos többletkiadás remélhetően senkinek nem okoz majd komoly fejfájást, az önkormányzatnak viszont érzékelhető forrásemelkedést, tartalékot jelent.

Minden esztendő rosszabb az előzőnél, de sokkal jobb annál, ami rákövetkezik – tartja a közvélekedés. Van ismerősöm, aki erre alapozza unásig ismételt, de „überelehetetlen” jókívánságát (Sokkal jobb évet kívánok, mint amilyen lesz!). Ön milyen évek látja az elkövetkezőt?

A jövő évet illetően az önkormányzati gazdálkodás szempontjából teljesen nyugodt vagyok. Az önkormányzat ez évben is alapvetően saját forrásai terhére folytatta a település fejlesztését. Az összes kötelező feladatunkra és eltervezett céljainkra a jövő évben is rendelkezünk megfelelő költségvetési forrással. A képviselő-testület, a pénzügyi és településfejlesztési bizottság sokat próbált, nagy tapasztalatú emberekből áll. Velük minden gondon – ha jelentkeznének ilyenek egyáltalán – úrrá tudunk lenni. Nincs okom feltételezni, hogy pályázataink jövőre kevésbé lennének sikeresek, mint eddig. Ha én lennék a kormány – képletesen szólva – semmiképp sem lukas vödörökbe, hanem olyanba csorgatnám a vizet, amelyik ép, és amelyből jó földre és magra locsolva, szép termés remélhető. Kápolnásnyék önerőből is fejlődik, de támogatásra is méltó... Olyan lesz a következő év is, amilyenné közösen tesszük. A magam részéről mindenképpen derülátó vagyok.

Hegedűs Sándor